

BATILILAŞMA VİRÜSÜ İLE KAYBETTİĞİMİZ ZARÂFETLERİMİZ

Kaybettiğimiz zarâfetlerimizle,
elde ettiğimiz **kabalıklar**, aslında, **insanı**, insan-ı kâmil
yapan, inanç ve değer yargılarımızın **yitirilmesinden** sonra başlamıştır.

Prof^Ω. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
11.12.2017

“Güzel bir söz, kökü yerde sâbit,
dalları gökte olan **güzel** bir ağaç gibidir. O ağaç **Rab** ’binizin
izniyle her zaman meyve verir.”

İbrâhim Sûresi âyet 24-25

“Kötü sözün durumu
da, yerden koparılmış, kökü olmayan
kötü bir ağaç gibidir “.

İbrâhim Sûresi âyet 26

“Her şeyden evvel
Müslümanlığın özellikleri olan o
zarif **incelikle**, o nâzikâne vakâra sâhip oldukları için
bizim büyük şehirlerimizdeki esnaf takımının kaba tavırları ve umursamazlıklarıyla
bunların **kibarlıkları** arasında dağlar kadar fark vardır¹.”

Übisini

“Müslüman-Türkler arasında **kibir**
ve **gurur** yeteneği âdetâ bilinme-**mektedir**. Kur’an’ın şiddetle
yasakladıklarından biri de budur.”

“İşte bundan dolayı,
Müslüman **Türk** ’ün yürüyüşünde
vakar ve **ihtişam** olmakla berâber, katiyen kibir
ve kendini beğenmişlik yoktur. Dâimâ yavaş sesle konuşur.
El ve kol hareketlerinde hiçbir zaman zorlayan bir edâ sezilmez. Hizmetinde
tatlılık ve kolaylık vardır².”

Fransız yazarı A Brayer

^Ω. Dosyalarda sayfa sonlarındaki **pdf**, **html** uzantılı ve diğer adresler tıkladığında, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu reddeder, Türkiye Gemisi*’nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalış-malarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenecek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

¹ Kandemir, M.Y., *Örneklerle İslâm Ahlâkı*, Sayfa 134, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

² Kandemir, M.Y., *Örneklerle İslâm Ahlâkı*, Sayfa 135, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

“Küfürbazlık Hristiyan memleketlerinde **müthiş** sûrette ve tamâmen kâfirce sarfedilip durduğu hâlde, **Türkiye**’nin **ne sokaklarında duyulabilir, ne de evlerinde işitilebilir**³.”

Du Loir

Giriş

Konfüçyüs’e, toplumun gidişinin düzeltilmesi için, *ne yapmak gerektiğini sorduklarında, Konfüçyüs, “Önce toplumun dilini düzeltin, toplumun fertleri birbirlerini anlayamayınca, huzursuzlukların önünü alamazsınız”* demiş...

Dilimizi bugün öyle bir **karamaşık** hâle soktular ki, TBMM’deki **Milletvekili** bile, bu tür konularda, **sıpsığ** duruma **düşmüş** durumda... **Örneğin** konuşmasında, **kariyer** ve mesleklere ilişkin olarak, **tahsil** diyecek yerde, **ağzını hep yozlaştırılmış bir Türkçe**’ye alıştırmış **olduğu** için, **tahsil yerine eğitim** diyor... Diğer bir başkası ise, meselâ konuşmasında, âile ve **Kültürel** ya da **İslâmî** konulardaki **terbiyeye** vurgu yapmak isterken, yine aynı yozlaşmanın bir sonucu olarak, **eğitim** diyeceği yerde, **okuma-yazma veyâ tahsilden bahsediyor. Hele** bir **araştırınız**, **okumuş tahsillilerimiz arasında**, örneğin **‘hikmet’** kelimesinin ne **olduğunu**, **bilen kaç** kişiye rastlarsınız? Ya da izzet ve benlik veyâ gurur kelimeleri hakkında fikir beyan edebilecek, **kaç kişi bulursunuz?**

Sizin anlayacağınız, bugün o hâle gelmiş bulunuyoruz **ki her birimiz**, güzel **Türkçemiz**’in kullanılmasında **dahî**, **karmakarışık** durumlar içinde bulunuyoruz.

Dilimizin içine düşürüldüğü, bu **durum**, zaman zaman, örneğin **Hasan Celal Hüzel Bey**’de olduğu gibi, **bardağı** öyle taşıyor ki... Bakıyorum, **haksız da değil Hasan Bey**, tabiatıyla... **Yerden göğe kadar haklı**...

Hasan Celâl Güzel’in Yazısı

“Efendim, 1968 yılı sonunda **Devlet Plânlama Teşkilâtı** uzman yardımcılığı imtihanını kazanıp devlet memurluğuna girdiğimde, ilk âmirim **Doç. Dr. Nevzat Yalçıntaş** idi. **Nevzat Hoca**, o zaman otuzlu yaşlarda, **çiçeği burnunda bir doçentti** ve bizim neslimizin, merhum **Özal** ile birlikte tasavvur

³ Kandemir, M.Y., **Örneklerle İslâm Ahlâkı**, Sayfa 135, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

ettiği iki lider adayından biriydi. Liderlik **Özal**'a nasip oldu; **Prof. Dr. Nevzat Yalçıntaş** da, hâlen **AK Parti İstanbul Milletvekili** sıfatıyla Meclis'in bilge kişisi / aksakallı olarak hizmetlerine devam ediyor.”

“**Yalçıntaş Hocamız**, fevkalâde nâzik ve zarif bir “**Eski İstanbul Beyefendisi**”dir. Birgün, makam odasında, yaptığım bir resmî görüşmeyi kendisine arz ederken, “**adamlar**” kelimesini kullanmıştım. **Nevzat Hoca**, sözümü keserek, “**Beyefendiler** demek istiyorsunuz, değil **mi?**” diye beni ikaz etti.”

“**Kıpkırmızı** bir suratla özür dilediğimi hatırlıyorum. Şimdiki bürokratlar ise, “**herif**”ten yukarısını konuşmuyorlar bile... O zamanlarda **DPT**, “**enderûn terbiyesi**”nin verildiği bir mektepti âdetâ...”

“Ben, bugün **Nevzat Hocam** 'in müsâmahasına sığınarak ağzımı bozacağım. **Türkçemizi** katledenlere birazcık sövüp sayacağım. **Reşat Ekrem Koç** 'un yazdığı târihî bir hikâyeyi duymuşsunuzdur ya; yine de özetleyerek anlattayım:”

“**Eski İstanbul** 'da bir mahallede, dürüst, namuslu ve mert bir kabadayı varmış... Lâkin ağzı çok bozukmuş... Mahallenin imamı, çok sevdiği gence bu huyundan vazgeçmesi için bir tavsiyede bulunmuş; dilinin altına bir bakla tânesi yerleştirmesini ve sövme ihtiyacı duyunca bunu hatırlamasını söylemiş...”

“Bu tavsiye işe yaramış ve kabadayı sövmeyi bırakmış...”

“Birgün, imamla kabadayı mahallede yürürlerken, evlerin birinden bir kadın **Hoca efendiyi** durdurmuş ve bir hayli beklettikten sonra, “**Tamam, gidebilirsiniz**” demiş...”

“Meğer, kadına birisi, gurk olan tavuğunu bir sarıklıya gösterirse, iyi civciv çıkaracağını söylemiş...”

“Bunun üzerine küplere binen **Hoca efendi**, kabadayıya dönerek ‘**Çıkar oğlum, şu ağzındaki baklayı!**’ demiş...”

“**Nevzat Hoca** da, dil konusunda yazdıklarımı okuyunca, eminim ki ‘**dilimin altından baklayı çıkardığımı**’ hoş görecektir.”

“Bugün sizlere, daha önce de bir nebze temas ettiğim bâzı **Türkçe** kullanım hatâlarından bahsedeceğim. Bu **hatâlar**, ne yazık ki, son günlerde dillere pelesenk olmuş (dolanmış), aydın câhil herkesin yaptığı hatâlar hâline gelmiştir. **Öyle** ki, koca koca adamlar TV ekranlarında konuşurken, ağızlarını “**cart**” diye yırtma ihtiyâcı hissediyorsunuz.”

“**OLDUKÇA**: Önce “**oldukça**” kepezeliğini ele alalım. Bir takım geri zekâlılar, “**oldukça**” sözünü “**çok**” anlamında kullanıyorlar; bâzen de hızlarını alamayıp “**oldukça çok**” diyen embesiller de var. Kardeşim, bin defâ anlattık; yazdık, çizdik: “**Oldukça**”, **Türk Dil Kurumu**’na ve Türkçe’yi birazcık olsun bilenlere göre, “çok değil ama yetecek kadar” anlamında kullanılır.”

Meselâ, “Bu şarkı **oldukça** güzel” **derseniz**; bu şarkı çok güzel demiş olmazsınız. Bilâkis, şarkının çok güzel olmadığını, “bir hayli” güzel olduğunu belirtmiş olursunuz. Zâten, Türkçe’deki bu neviden “**ce-ca, çe-ça**” son ekleri de, böyle bir anlamı ifâde eder. “**Çok güzel**”den aşağıya doğru inerseniz, “**güzel**”, “oldukça güzel” ve “**çirkin**”e doğru uzanırsınız. Dili kopasıcılara bir defâ daha altını çizerek söylüyorum: “**Oldukça**, ‘çok’ anlamında kullanılamaz!”

“**ATIYORUM**: Bir takım... aydın bozuntuları, son aylarda bin kelimelik o kısır Türkçeleriyle konuşurken, sıkışınca “**atıyorum!**” dediklerinde, benim de herîf-i nâşerîfin suratının ortasına tokat atmak geliyor içimden... .. herîf güyâ “**misâl / örnek**” verecek; atıp duruyor...”

“**Atmak**” fiili, adamların dilinde argo olarak bile değer taşımıyor. Ne atıyorsun arkadaş?... Palavra mı, yalan mı, göbek mi, yoksa os.... **mu?**...”

“Güzelim Türkçemiz’de söyleyecek söz bulamadın mı?!”

“Bundan önce yıllardır, asırlardır, insanlar konuşurken misâl vermek isteyince, sizin gibi “atarlar” **mıydı?**”

“**Meselâ**” diyemiyorsan “**örneğin**”e râzı olduk; onu kullan. “**Diye lim**” de, “**diyelim ki**” de; “**söz gelişi**” veyâ “**söz gelimi**” de; yâhut da “**örnek olarak**” de...”

“Lâkin, çirkinliğin, kabalığın, nezâketsizliğin, görgüsüzlüğün timsâli olarak, Türkçe’ye hakâret edercesine “**atıyorum!**” demel!”

“DÖNCEM: *Sevgili Beyaz (Beyazıt Öztürk), TV programlarında bu sinir bozucu “döncem” sözünü yerden yere vuruyor. Ağzına sağlık...”*

“Genç iş adamlarını, özel kalem müdürlerini, sekreterleri, bürokratları telefonla arıyorsunuz; bu eblehler, Türkçe özürlü ahmaklar, seslerini kibarlaştırarak “Biz size döneceğiz” veyâ “dönmek” fiilinin canına okuyup kısaca “döncem” demezler mi?”

“Yâhu! “Sizi tekrar arayacağız” veyâ bu lâf da uzun geldiyse “Sizi arayacağız” deseniz, geberir misiniz? Yoksa siz, “dönme”, “dönek” filan mısınız?...”

“BANA UYAR: *Bu iğrenç lâf da, son günlerde sosyetenin gözdelelerinden... Dil özürlü dangalaklar, “Benim için uygun”, “Olur”, “Tamam” deme yerine, “Bana uyar” diyorlar. ..., sana ancak bu hakâretler uyar!”*

Şu yazının yazarı olarak, *Sayın Hasan Celâl Güzel Ağabey gibi, benim de Türkçe duyarlığım çok fazla...*

Olsa ne neye yarar ki, Türk Dil Kurumu’muz, ‘okey’, ‘non-stop’ gibi, ‘gavur’ kelimelerini⁴ dahî, Türkçe kelime olarak kabul edip de, Türkçe sözlüğe soktuktan sonra?... Balık baştan kokmaya başlayınca, gövdenin herhangi bir hücrelerini ya da organını kokmaktan koruyabilir misin?*

Hasan Bey’in kullandığı, *argo kelimeleri görünce, bunlar, kulaklarımızı tırmalamaya başladığıysa da, Peygamber Efendimiz (SAV)’in, ‘Herkes anlayacağı dilden konuşunuz!’ şeklindeki sözü aklıma gelince, o konuya girmekten vazgeçtim.*

Güzel Söz

Güzel söz, insanı Cennet’e yaklaştırır ve de güzel konuşmak, kibar insanların işidir. Kibarlık kolay değil ki... Diline ve hislerine sâhip olmak; nefretinde, sevgisinde ölçülü olabilmek... Dengeli, merhâmetli ve medenî olabil-

* TDK (Türk Dil Kurumu) sözlüğüne göre gâvur kelimesi, 1) Müslüman olmayan kimse, 2) (Din biliminde) Dinsiz kimse, 3) (Sıfat, mecaz anlamında) Merhâmetsiz, acımasız, inatçı anlamlarını taşımaktadır. Gâvur kelimesi-ne, “Hak’kı” kabul etmeyen anlamını verenler de vardır. Genel olarak gayri müslimler için kullanılan bir kelimedir. Gâvur kelimesi, okunuş şekli gavırtımın olan ve vâli anlamına gelen İngilizce, ‘government’ kelimesinden dilimize geçmiş, değişime uğradıktan sonra Türkçe’leşmiş birtakım İngilizce sözcükler gibi “gavur”a dönüşmüş olabilir....

⁴ Gedik, D., ‘Non-stop’ ve ‘Okey’ Türkçe sözlüğe girdi, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, http://static-148-150-92-77.internetsahibi.net/haber/non-stop-ve-okey-turkce-sozluge-girdi_17757, En Son Erişim Tarihi: 01.10.2014 YA DA Akşam, 10 Temmuz 2006.

mek... **Davranışları**, zenginlik ve fakirliğe ayarlamamak... *Bulunduğu hâli, güzel bir kıyâfetle bütünleştirebilmek... Sevip saymayı becerebilmek...* Gurur ve kibiri ayaklar altına alarak, *alçak gönüllülüğü kendine bir süs yapmak...*

Bunların hepsi, *kibar insanların işidir*. Kibar olmak ise, *güzel sözlü olmakla başlar*. İşin başı güzel söze dayanıyor.

Kalp ya da gönül güzel söze bağlıdır. Sözlerinde düzgün olmayanların **davranışları**, *kalpleri ve îmanları da karışıktır*. İman zâfiyeti ise, *insanı Cehennem'e götürür*. Tersinden düşünülürse güzel söz, *insanı Cennet'e yaklaştırır*; bir de bakarsın, *bir güzel sözle, Cennet'i kazanmışsındır!*

İslâm Dini Nezâket Dinidir

İslâm, *Türk Milleti'nin her şeyini terbiye ettiği gibi, onlara, dillerine hâkim olmayı da, öğretmiş* ve başkalarını **incitecek** söz ve davranışlarda bulunmalarını yasaklamıştır. XVII. yüz yıl seyyahlarından **Du Loir** şunları söylemektedir:

“Küfürbazlık Hristiyan memleketlerinde müthiş sûrette ve tamâmen kâ-firce sarfedilip durduğu hâlde, Türkiye'nin ne sokaklarında duyulabilir, ne de evlerinde işitilebilir. Bu hâlin bizim yüzlerimizi kızartacak ve bizi hayretler içinde bırakacak tarafı da şudur ki, Türklerin yalnız ağızlarında değil, dillerinde de küfür kelimeleri yoktur.”⁵

Ya şimdi! *Bunun cevâbını da okuyucu düşünsün!* Düşünen görecektir ki, *bizleri kendilerine tam benzetmişler adamlar, özellikle Batı / Batılı sevicî İnonü Zihniyeti'nin gayretleri sâyesinde...*

Fransız yazarı **A Brayer** eski Müslüman-Türklerin nezâket ve **ince-liklerini** şöyle anlatıyor:

“Müslüman-Türkler arasında kibir ve gurur yeteneği âdetâ bilinmemektedir. Kur'an'ın şiddetle yasakladıklarından biri de budur.”

“İşte bundan dolayı, Müslüman-Türk'ün yürüyüşünde vakar ve ihtişam olmakla berâber, katiyen kibir ve kendini beğenmişlik yoktur. Dâimâ

⁵ Kandemir, M.Y., *Örneklerle İslâm Ahlâkı*, Sayfa 135, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

yavaş sesle konuşur. El ve kol hareketlerinde hiçbir zaman zorlayan bir edâ sezilmez. Hizmetinde tatlılık ve kolaylık vardır⁶.”

İstanbul'da birkaç yıl kalan târihçi **Übisini**, *Türklerin nezâket, tevâzu ve ağırbaşlılığı hakkında*, şöyle yazıyor:

“Her şeyden evvel Müslümanlığın özellikleri olan o zarif incelikle, o nâzikâne vakâra sâhip oldukları için **bizim** büyük şehirlerimizdeki esnaf takımının kaba tavırları ve umursamazlıklarıyla bunların kibarlıkları arasında dağlar kadar fark vardır⁷.”

M. Ayaşlı'yı dinleyelim:

“Efendim, **Beylerbeyi**'nde bir **Celvetî Şeyhi** vardı. O her zaman ‘İslâm dini nezâket dinidir. Nâzik olmayan Müslüman olamaz’ derdi.”

“Hakîkaten, ben de bir kimsede kabalık, nadânlık, haşin tavırlar görürsem, Müslümanlığından şüphe ediyorum.”

“Çünkü, Müslüman mûnis, sabırlı, terbiyeli, güler yüzlü insandır. Şunu da arz edeyim ki, **İslâmiyet**'te öyle avaz avaz kahkahâyla gülmek yoktur. Ben **10-13** yaşlarında kadardım. Ayak ayak üstüne attım.”

“Anneciğim beni tektir etti:”

“Nedir öyle **gâvur** kızları gibi ayak ayaküstüne atıyorsun!” dedi. Mahçup oldum. Yüzüm kızardı. İndirdim.”

“Emin olun, uzun zaman evlendikten sonra bile, ayak ayaküstüne attığım zaman anamın tenbihi gelirdi aklıma, kendimi düzeltirdim...”

“Cennet Mekân **Sultan Abdülhamit Han**, kızlarını bile isimleriyle çağırılmazmış, ‘Ayşe Sultan, Şâziye Sultan dermiş...”

“İsimlerinin arkasından muhakkak titrlerini, yâni sultanlıklarını söylemiş... Câriyeleri de isimleriyle çağırılmazmış, **“kızım”** diye hitap edermiş...”

⁶ Kandemir, M.Y., *Örneklerle İslâm Ahlâkı*, Sayfa 135, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

⁷ Kandemir, M.Y., *Örneklerle İslâm Ahlâkı*, Sayfa 134, Nesil Yayınları, 2003. İstanbul.

“Cennet Mekân’ın terbiyesi, tıyneti, seciyesi böyle olduğu gibi, kibar Türk âilelerinde vasat adamlarda bile öyleydi.”

“Osmanlı Türkler’i güzel bir denge kurmuşlardı. Hem **mütevâzı**, hem vakur... Yâni, hem alçak gönüllü idiler, hem de haysiyetlerini rencide edecek hallerden sakınırlardı.”

“Evet! Edeb Yâ Hû!”

“Çok ihtiyacımız olan bir cümle... Edeb İslâm’ın malı... Müslüman ona sâhip çıkmalı!”

“Halîfemiz **Hz. Osman-ı Zinnûreyn** çok hayâ sâhibi imiş... Edeb, hayâ İslâm’ın sosyal hayatta en önde gelen hasletleri...⁸“

Ya şimdi! Bunun da cevâbını yine okuyucu düşünsün!

Kur’an’da Güzel Ve Kötü Sözün Târifi

“**Güzel** bir söz, kökü yerde **sâbit**, dalları gökte olan **güzel** bir **ağaç** gibidir.”

Yukarıda güzel sözü bu kadar güzel tasvir edeni biliyor **musunuz?**

Şimdilik bir **düşününüz**, bakalım!

Güzellikler güzellikleri, **kötülükler** de kötülükleri **üretir**.

Aristo, “Sözün en **güzeli**, söyleyenin **doğru** olarak söylediği, dinleyenin de **faydalandığı** sözdür.” diyor. **Dolayısıyla**, “Sözlerin en **güzeli Allah** (CC) kelâmıdır” **deniyor** ya, insanlığın ve **sözün** değerini **bilenler** tarafından...

Nitekim Allah (CC), gerçekten sözün en güzel **târifini**, Kur’an’ında veri-yor / **vermektedir**.

Bu görüşün şuûruna daha yeni geliyorum.

Çünkü **Kur’an’ı** okumuyoruz **ki!**

⁸ Ayaşlı, M., 10 Ocak 1993, Zaman.

Çünkü **gerçeklere**, *darmadağınık hâllerimizle*, güzelliklere susamışlık sarhoşluğu içindeki **insanlar** olarak, *bunları hepimiz*, hep **gerçekdışı**, *güzel-liklerle mücâdele edilen*, **yerlerde** arıyoruz da, *ondan...* Örneğin İnönü Zihni-yetli çoğu **kardeşlerimiz**, *kendi R-Kompleksli kafa yapılarıyla*, **gerçekleri hep canavarlaşmış**⁹ **Batılılardan** öğrenebilecekleri **bozuk düşüncesi** içinde *bulunuyorlar*, ne yazık ki!

Bir defâsında **Face Book**'ta bir arkadaşımız'ın küçük torunlarını **gö-rünce**, *bâzı tavsiyelerde bulunmak istemiştım de*, kendisine sanki bir zehir etkisi yapmış olan, *tavsiyelerime verdiği cevap*, beni hayli **şaşırtmıştı**: O tavsiyelerim de özetle :

“Geleceğin büyükleri olacak olan bu günkü çocukların gelecekteki **en büyük** sıkıntıları ve tehlikeleri; günümüzdeki işâretlerine **bakılırsa**, aşırı tek taraflı yetiştirilmiş olmaları olacaktır “:

“Fazla bilgi, fazla sosyal yelpâze, fazla **kuvvet** demektir...

“Şimdiye kadar **‘hay-huy’** derken, bizler **dahî**, kendimizi bile düşünme-medik... Atalarımız, ‘zararın neresinden dönülürse kârdır’ demişler... Hiç ol-mazsa o **ırlantaları** düşünmek zorundayız!”

demekten ibâretti. Öyle ki **yanlış** yönlendirmelere örnek olsun diye de, **Tev-fik Fikret**'in, *ABD*'de papaz olan, oğlu **Haluk**'un, aşağıda görüldüğü gibi:

“**Aydınlanma Kurâmu'nın Mânevî Tahribâtından Örnekler**, **Tevfik Fikret Ve Oğlu Haluk**

<http://mtemiz.com/bilim/AYDINLANMA%20KURÂMI'NIN%20MÂNEVÎ%20TAHRİBÂTINDAN%20ÖRNEKLER.pdf>

bir yazımın ad ve **adresini** de vermişim.

⁹ Temiz, M., *Canavar Ruhlu Olmanın Var mı Başka Yolu?* Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/CANAVAR%20RUHLU%20OLMAMANIN%20VA%20MI%20BAŞKA%20YOLU.pdf> YA DA <http://mtemiz.com/bilim/CANAVAR%20RUHLU%20OLMAMANIN%20VA%20MI%20BAŞKA%20YOLU.docx>, En Son Erişim Târîhi: 25.08.2015.

Arkadaşın bu iyi niyetime karşı **Face Book**'ta bana verdiği tepkisi aynen **şöyle** olmuştu:

“Valla kusura bakma da tek taraflı yetişmiyorlar. Hümanist yetişiyorlar. Başka çocukların tek tip yetiştiği doğru...”¹⁰”

Arkadaş diyorum da, aslında bu kişi, arkadaştan ziyâde, çok saydığım annesinin hatırı için, Orta Öğretim’de, yıllarca sistemli bir şekilde, ders çalıştırdığım birisidir¹¹. Şimdi siz buradan, insanlarımızın, ne kadar Batı / Batılı ve /veya Batılı yaşam tarzına vurgun hâle getirildiğini, yâni bir bakıma, İnönü Zihniyeti’nin, İslâmî Ve Kültürel değerlerimizi, ne derece redd-i miras ettiklerinin bir ölçüsünü, bu örnekten hemen çıkarabilirsiniz! Ayrıca, yurt sathındaki insanlarımız arasındaki bağların, ne derece, parçalı hâle getirilmiş olduğunu da, bu örnekten, çıkarmak mümkündür.

Kur’an ne diyor bir bakınız:

“Güzel bir söz, kökü yerde sâbit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir. O ağaç Rab ’binizin izniyle her zaman meyve verir”¹².“

Şimdi gördünüz mü, yukarıda adı geçen, güzel söz hakkında, en güzel sözü söyleyen kimmiş!

İnsanları, konuşanları ve konuşmalarını yaratan, Allah (CC), güzel söz söylemeyi böyle târif etmekle, onun önemini bu şekilde dile getirerek, güzel söz sâhibinin, O’nun izniyle, ne kadar çok nîmet ve mükâfat kazandığına işâret etmektedir:

Bilirsiniz ki, meyvelerin sağlığımız açısından değeri inkâr edilemez; meyveler sihhat kaynaklarıdır. Güzel söz de, aynen ağacın meyve vermesi gibi, etrâfına sonsuz güzellikler ve menfaatler yaymaktadır.

¹⁰ Temiz, M., *Hümanist Yetişiyorlar, Ha!* Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/HUMANIST%20YETISİYORLAR,%20HA.pdf> YA DA

<http://mtemiz.com/bilim/HUMANIST%20YETISİYORLAR,%20HA.docx>, En Son Erişim Târihi: 25.08.2015.

¹¹ Temiz, M., *Bir Hayat Da Böyle Geçti (pdf)*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, [http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf) YA DA

[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).docx](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).docx), En Son Erişim Târihi: 19.05.2015, <http://gayalo.net>, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

¹² İbrâhim Süresi âyet 24-25.

İşte Allah (CC), güzel sözün **bereketini**, *hepimizin tarafından sevilen*, meyveye benzetmesiyle, *ne güzel anlatıyor!*

Yüce Allah'ın (CC) takdirinde, *güzellikler güzellikleri doğurmaktadır*. Güzel **sözler**, *işi ve ameli güzel olan*, **insanların** birer güzel ameli değil **midir?**

Güzel bir **amel**, *söylenen her güzel söz için*, bir **kanat** olmakta, *onu gök yüzüne yükseltmektedir*.

Yüce Allah (CC) bu takdîrini:

“Güzel kelimeler, ancak O’na yükselir, onu da iyi amel yükseltir”¹³. “âyeti ile bize bildirmektedir. Bu demektir ki, çirkin, kırıcı söz ve kötü konuşmaların, sâhibine yük olmaktan başka, hiçbir faydası yok, zararı vardır.

Hz. Peygamber (SAV) Efendimiz, *“Her iyilik bir sadakadır”¹⁴ buyurmuşlardır*. Güzel bir sözün de bir **sadaka** olduğunu düşünebilirsiniz, *böylece!* Bu sebeptendir ki Yüce Allah (CC), *Müslümanların birbirleriyle iyilik ve takvâ üzerine yardımlaşmalarını istemektedir*¹⁵. İyilik yapma imkânına sâhip olmayanlar ise, *Allah (CC) katında sadaka kabul edildiği için, hiç olmazsa, güzel söz ve tatlı dille, din kardeşlerinin gönüllerini almaya ve bu yolla Allah’a (CC) karşı şükürlerini yaparak, yaratılışlarının gereklerini yerine getirmeye çalışmalıdırlar! Hz. Peygamber (SAV) Efendimiz, “Yarım hurma ile olsa dahî ateşten korunmaya çalışın! Bunu da bulamazsanız tatlı sözlerle... Güzel söz sadakadır”¹⁶. “ buyurmamışlar mıdır?*

Kötü söze gelince:

Allah'ın (CC) takdîriyledir ki, kötülükler de kötülük üretir. Nitekim kötü sözden hayır gelmeyeceğini, ilâhî kelâmı Kur'an'da Allah (CC), bakınız nasıl bildiriyor?

¹³ Fâtır Sûresi âyet 10.

¹⁴ Edebü'l-Müfred, I, 245.

¹⁵ **Mâide Sûresi, âyet 2:** *“Ey iman edenler! Allah'ın âlâmetlerine, haram aya, kurbanlık hediyelere, gerdanlıklarına ve Rab'lerinden lutuf ve rızâ bekleyerek Kâbe'ye yönelenlere sakan saygısızlık etmeyin! İhramdan çıktığınız zaman avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan çevirdüklerin-den dolayı bir topluma karşı olan kininiz, sizi saldırıya sevk etmesin! İyilik ve takvâ üzerinde yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerinde yardım-laşmayın! Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azâbı çetindir.”*

¹⁶ Riyâzu's-Sâlihîn, II/109.

“Kötü sözün durumu da yerden koparılmış, kökü olmayan kötü bir ağaç gibidir”¹⁷“.

Kökü olmayan **kötü**, bir ağacın hiç meyve verdiği görülmüş **müdür?**

Kötü **sözler**, kötü niyet ve katı kalplerin bir ürünüdür, sâhibini erittiği gibi, karşısındakine de zarar verir. **Elmalılı Hamdi Yazır**, “Belâ dile dayalıdır. Ağızdan çıkan başa gelir.”¹⁸ **diyor**. Bu yüzdendir ki, onun şu **sözleri**, bir duâ olarak kayda geçmiştir:

“Allah’ım senden **Cennet**’i ve ona yaklaştrın sözünü ve işi **dilerim**, ateşten ve ona yaklaştrın **söz** ve **işten** de sana sığınırım”¹⁹“.

Ateşe yaklaştrın **sözler** ne olabilir? Bunları da sen bir düşün, bakalım’, e mi?

Sârî Hastalıklar

Tasavufçu geçinenlerimiz bile bu sârî hastalıklardan uzak **kalamı**yorlar, artık...

Gel şimdi sen bugünkü nesle bak!

Batılılar’a, *baka baka*, **karardık** gittik... Tasavvufçu geçinenlerimiz **dahî**, kendinden 10-15 yaş büyük olan ihvan kardeşlerine bile, isimleriyle hitap etmekten kendilerini **alamı**yorlar. Yukarıda sıralanan olumsuzluklarla, bütün **bunlar** meselâ, *babalarına bile isimleriyle hitap eden*, **Batılıların** çeşitli iletişim kanallarıyla oluşan, *kültür ve hayat tarzı dayatma, baskınlık ve etkinliklerinin bir sonucu olduğu için*, kendi **Kültür** zenginliklerimizin, *bunların yanında*, sönük kalışının **sonuçları** olsa gerektir. Görüyorsunuz ya, tasavvufçu geçinenlerimiz bile, *bu sârî hastalıkların rahmetsizliğinden* **bu**laşan, nasiplerini almamazlık edemiyorlar... Çünkü **fitne**, *iki tarafı keskin bir kılıç gibi olduğu için*, her tarafa **zarar** vermektedir.

Bu kabalıklar o kadar normalleşmiş durumdadır ki, kendilerine isimleri ile hitap edilmeye alışmış uslu (ağabey) yerindeki kimseler bile, *nezâketle*

¹⁷ İbrâhim Süresi âyet 26.

¹⁸ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur’an Dili*, Zaman, Cilt 4, sayfa 68.

¹⁹ Hamdi Yazır, E., *Hak Dini Kur’an Dili*, Zaman, Cilt 4, sayfa 65.

davrananlara yan gözle bakacak dereceye geldiler, neredeyse 'bu nâzik budala (!) nerden gelmiş?' dercesine... Görüyorsunuz değil mi böylece, kılıcın iki tarafının da keskinliğini... Sizin anlayacağımız, eski nezâketlerin ye-rine, bu günün kabalıkları, kısaca, bereketsizlikleri, her tarafa çullanıvermiş...

"Özür dilemeyi, teşekkür etmeyi unuttuk" diyen, âdetâ kabalıği erkeklik sayan, bir toplum hâline geldiğimizden şikâyet eden, bir zamanların Mim Kemal Öke'si, o zamanlar yazmış olduğu bir yazısında²⁰ 'nezâketin çekingenliğin sembolü' olarak, algılandığını belirten, İngiliz Ian Gregory'nin 'Nezâket Toplum'u' adlı bir dernek kurduğunu söyledikten sonra:

"Siz, bizim Millet olarak, giderek ne kadar kabalaştığımızın farkında mısınız?" sorusuyla, aynı yarayı dile getirerek, şöyle devam etmektedir:

"Farkında olmak bir 'idrak' meselesidir. Kabalıktan rahatsız olmayanlar vardır ve onlar gündelik hayattaki sosyal davranışlarının 'kaba' olduğunu henüz kavrayacak zihniyette değillerdir. Bâzılarımız ise bundan fev-kâlâde müçtekîyiz."

Şimdi tam bu noktada, bu kavrayamayanların idrak yoksunluğunun ise, Batı seviciliğinin bir karşılığı olduğunu da, hemen belirtmekte fayda vardır.

Sonuç

Öke'nin, 'müçtekîyiz'le, eksikliğini işâret ettiği, iyi insanların sayısı, bugün artık parmakla gösterilecek kadar azdır. Ortalık 'kabalarla' dolup dolup taşıyor, artık... Bu çoğunluk içinde 'tek, tek' azınlıkta olan, nâzik insanların nezâketleri, âdetâ çekingenliğin bir sembolü hâline gelmiş durumda...

Onun için Ian Gregory, bundan çok fazla etkilenmiş olmalı ki, tükenmeye yüz tutmuş olan nâzik insanların sayılarının artırılması için, hemen bir dernek kuruyor.

Yukarıdan aşağı şöyle bir dününüz, bakalım! Kaybettiğimiz zarâfetlerimizle, elde ettiğimiz kabalıklar, aslında Batılılaşma uğruna, insanı, insan-ı kâmil yapan, inanç ve değer yargılarımızın yitirilmesinden sonra başlamış bulunmaktadır.

²⁰ Öke, M.K., Nezâket Efeminelik midir? 1 Ekim 1993, Türkiye.